

at vi indenfor Handelsministeriet altid skulle være økonomiske. Det forholder sig ligeledes rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde med Hensyn til Sagerne fra Indenrigsministeriet. Det saa til at begynde med ud, som om man fuldstændig decimerede Indenrigsministeriet, men Indenrigsministeren har allerede ved en anden Lejlighed tilkendegivet, at han var den Moder Jord, som vi andre gik ud fra, og at der endnu var mere end tilstrækkelig tilbage for ham, hvilken Mening jeg ganske maa tiltræde.

Spørgsmaalet om Tilskud til Esbjerg Aftenskole skal jeg med Glæde hurtigst mulig tage op til nøje Overvejelse for mulig at faa indført ensartede Regler for Kommunebidragene. Hele Spørgsmaalet om Købmandsskoler vil jeg gerne have Lejlighed til at sætte mig endnu nøjere ind i for mulig senere at fremkomme med Forslag om en noget mere praktisk Ordning end den nuværende. Men det vil der senere være Lejlighed til at komme ind paa. I Anledning af Bevillingen til Kommissionen angaaende falsk Reklame vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige, at det ikke vil være muligt at efterkomme alle de Ønsker, der ere rettede til Ministeriet om at blive repræsenteret i denne Kommission. Der er kommet saadanne Henstillinger i Snesevis, havde jeg nær sagt, fra baade den ene og den anden. Alle lide de selvfølgelig under det samme Onde og have noget at fortælle derom, men det vil være umuligt at ned sætte en Kommission af det Omfang, som Ønskerne gaa ud paa. Apparatet vilde blive alt for tungt. Naar de vigtigste Faktorer indenfor Storhandelen, indenfor Industri og Haandværk og indenfor Detailhandelen blive ligeligt repræsenterede ved nogle af dem valgte Tillidsmænd, mener jeg, det maa være tilstrækkeligt. Det bliver da de forskellige Organisationers Opgave at henvende sig til disse Folk og konferere med dem om, hvad der ligger dem paa Hjerte, ligesom de ogsaa kunne blive tilsagte til Møde med Kommissionen, saa Spørgsmaalene kunne blive klart og fuldt belyste. Blot ikke Kommissionen vil fortabe sig i alt for mange Detailler, for saa tror jeg, at Arbejdet vil falde ret vanskeligt og neppe blive saa vellykket, som hvis man kan enes om en Løsning af Spørgsmaalet i store Træk.

Der er endelig Spørgsmaalet om „Viking“. Jeg indrømmer, at det er et stort Forlangende, vi ere komne med. Men det er ikke nogen Hemmelighed, at det i

Virkeligheden betød Knald eller Fald for hele Foretagendet, om Finansudvalget vilde gaa med til det eller ej. Jeg kan ikke sige andet, end at det vilde have været med Sorg i Hjertet, jeg vilde se, at man allerede paa et saa tidligt Stadium skulde nødes til at kvittere dette smukke Foretagende, som, naar det er kommet ud over Begyndelsesvanskelighederne, sikkert vil blive af stor Betydning for vor Skibsfart. Foretagendet er begyndt paa omtrent det alleruheldigste Tidspunkt, som et saadant Foretagende overhovedet kunde begynde paa, nemlig i Tider saa elendige for Skibsfarten, som vistnok aldrig have været kendte. Det er selvfølgelig Grunden til det store Underskud.

Jeg er imidlertid overbevist om, at saasnart vi komme ind i nogenlunde normale Forhold igen, vil „Viking“ ikke alene kunne balancere, men ogsaa forrente sig. Skibet er bygget dertil og skal ogsaa kunne gøre det. Men hvilket Skib kan overhovedet forrente sig i et saadant Aar som det, der er gaaet? Det vil snart vise sig, at det har været et alt andet end lysteligt Aar for Skibsfarten. Regnskaberne for Sejlskibe blive ganske vist ikke offentliggjorte, men Regnskaberne for de store Dampskibsselskaber ville i alt Fald vise det.

Den ærede Folketingsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnte Spørgsmaalet om „Viking“s sidste Kokesrejse. Jeg har læst det af det ærede Medlem omtalte Brev til det engelske Fagblad „Fair play“ og kan sige, at det ikke er skrevet af nogen god Ven af „Viking“. Dette Forhold kan man ikke drøfte paa rette Maade, uden at man har Oplysninger, som ikke findes der. Den Kokeslast, det drejede sig om, var en meget billig Fragt, men Grunden hertil var simpelt hen den, at „Viking“ skulde have Last fra Hamborg og ikke kunde faa nogen der. Den Last, det drejede sig om, laa i Rotterdam, og for at „Viking“ kunde laste den fra Hamborg, maatte Koksene beforders fra Rotterdam til Hamborg, hvilket selvfølgelig ikke kunde ske for Afskiberens Regning, men maatte falde Skibet til Byrde. Derved blev den Nettofragt, Skibet fik, ualmindelig lille, og for den, som ikke vidste, hvad der laa bagved, maatte det se ud, som om „Viking“ paa en mindre heldig Maade drev Konkurrence med den almindelige Fragtfart. Men det er ikke Tilfældet, det ligger i det særlige Formaal, Skibet har, at man ikke ønsker, det skal sejle i Ballast mere end